

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Familiaris usus co[n]siderationis propositae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

gustini accidisse proditur. Huic enim aliquando ante Crucifixi signum precanti, atque à Sponso suo enixè & cum lacrymis petenti, eam ut dignaretur pœnarum suarum facere participem, spina quædam de Crucifixi corona, media in fronte derepente infixæ est; tantà equidem vi tamque profundè, ut relictum exinde vulnus, tanquam indelebilis passionis Christi character, ei per omnem vitam inhæserit: quod hodièque monstratur in defunctæ corpore. Atque hoc ex vulnere cùm vermium vis assiduè scaturiret, indèque enatum fœtorem sodales tolerare non possent, coacta est denique quodam in conclavi seorsum à cæteris inclusa, velut in deserto, reliquam ætatem exigere: cuius solitudinis tædia perpetuà cruciatuum dilecti sui (quorum utique per familiaris atque intimo monumento fruebatur) commentatione oblectabat, eorùmque proinde imaginibus cubiculi sui parietes ornarat atque instruxerat. Porro alia quædam his affinia subjungam paragrapho sequenti.

§. 2.

Familiaris usus considerationis propositæ.

Quòd si nondum fortasse tantum animi aut roboris nactus sis, neque eousque in dilecti tui amore profeceris, ut ex confortij passionum ejus desiderio, monitores seu dolores ejusmodi vel ultro accersas, vel à Deo tibi immitti postules: ijs saltem quos naturæ necessitas, aut quæcunque fors tibi obtulerit, ad passionis Christi in te excitandam renovandamque memoriam solerter uti consuesce, eaque propter tibi fortassis divino beneficio immissos esse, interpretare.

Quapropter si te, uti antea dicere cœpimus, exercebit lancinabitque sævus capitis dolor; recordaberis cruciatuum divini verticis; & dices tecum: Deus bone! quantà, præ istis quæ patior, fuisse oportuit cruciamenta Domini
Jesu,

Jesu, cum ei sacrum caput crudelibus illis spinarum aculeis introrsum adactis perfossum undique & profundè terebratum est!

Si febris æstuas, aut alio quovis acuto dolore vexaris; veniat in mentem agonie Christi, ejusque sudoris sanguinei; memento cruentæ flagellationis, & diræ illius diffusionis quæ delicata membra ejus in crucis equuleo distracta sunt: atque ejusmodi cogitatione acrem dolorum tuorum sensum acerbitatè que consolare.

Jam si, verbi gratiâ, manus tibi aut pedes arthriticus dolor occupet; recordare vulnerum Salvatoris, atque clavorum quibus illi manus pedesque confossi sunt, cum incredibili doloris sensu & acri nervorum convulsione. Cum, & alioqui supra memoratæ Mariæ Raggiæ, aliisque nonnullis, pro beneficio datum fuerit divinitus, ut his ipsis in locis dolores sentirent acerbissimos, ad efficacem seu memoriam seu experientiam cruciatuum Salvatoris.

Similiter autem si latus doleat, aut aliqua punctio te lancinet; memento aperti Christi lateris, ejusque doloris, quem Crucifixi viva effigies S. Franciscus, itè que S. Francisca Romana aliæ que Christo dilectæ Sponsæ ex simili plaga sibi divinitus communicata persensere. Quò item spectat, quod refert Thomas Cantipratanus, de Virgine sibi probè cognita; cui in latere ingens vulnus enatum sit, ex perpetua ac vehementi passionis Christi meditatione. Et ita discurrendo per singula, non difficile erit bonæ mentis, in quibusvis suis ægritudinibus, & Christi passionum mementum, & dolorum illius confortium, & pietatis sensum, & acerbitatis lenimentum aliquod invenire.

Sed quod ad lateris dolorem spectat, juvat huic capiti concludendo attexere prodigium illud, quod in Philippa Geldtra religiosissima Vidua deprehensum legimus in Vita ejus extrema: quæ Antonio Lotharingæ Duci primum
nupta,

l. 1. c. 25,

nupta, postmodum S. Claræ Ordini adscripta, in eo sanctè
vixit atque obiit.

Ea septennio priusquam decederet, qualibet sextâ fe-
riâ recurrente, acerbissimis viscerum punctiõibus lancina-
batur; occultâ tum quidem causâ. Et Deum illa diu mul-
tùmque rogaverat, sibi dari quidpiam, quo monente, me-
moriâ memor esset, & tabesceret animo super morte Vnige-
niti. Ab ejus obitu dissecto corpore, repertus in ejus late-
re dextro lapis candidus atque elegans, semipalmari lon-
gitudine, in quatuor divisus areolas seu cellulas, quales in
apum favis intuemur, in quibus totidem minores lapilli
conspiciebantur: at in lapidis confracti medio, lapis alius
apparuit nigro colore, tanquam gemma in annulo inclusa.
Porro, quod præsertim huc pertinet, ex eodem lapide binæ
prominebant præacutæ cuspides, quarum aculeis à feriâ 5.
vespera usque ad Sabbatum, statâ constantique lege com-
motis, sævi illi existebant intestinorum cruciatus: stupen-
tibus ad rem non solùm invisam, sed etiam inauditam me-
dicis, & in ea quiddam naturâ majus agnoscentibus.

Atque in exemplis præsentis capite propositis, obiter
vides, optime Lector; quàm dissimiles sint consuetis votis
mortalium, divinæ blanditiæ: & quas velut strenas amo-
risve pignora de Christo Sponso expetere soleant dilectæ
Sponsæ, aut ille etiam subinde non petentibus, singularis
gratiæ ac muneris vice, largiri: de quo plura alibi, cum pa-
tientiz documenta trademus.

CAPVT XI.

*Memoriam ac cultum passionis Christi, certis of-
ficijs aut precibus celebrandum esse.*